

GRZEGORZ SZUPILUK

GETSEMANI

Common

Common

14.02.2014

GRZEGORZ SZUPILUK

GETSEMANI

© Copyright by Grzegorz Szupiluk

Oprawa graficzna: Arkadiusz Sawczuk

Patronat medialny

XIII Sw

137621

821.162.1-1

ISBN 978-83-64263-20-0

Skład i druk:

Wydawnictwo Jednooki Kruk

www.wydawnictwojednookikruk.pl

Biała Podlaska 2014

GRZEGORZ SZUPILUK

GETSEMANI

*Miejska Biblioteka Publiczna
Biała Podlaska*

5 242987000005

bunt

spotkałem wielu ludzi wrażliwych
i wiem że zanim będę dobrym poetą
chcę być dobrym człowiekiem
Wojacek był wielkim poetą
i wielkim sukinsynem
świat potrzebuje świadectwa
by odsłonić dobro
przykryte płachtą chaosu
nikt nie mówi o pokornych zakonnicach
które żyją wśród trędowatych
ciałem i duszą
jest cicha biała armia
jak w *New Year's Day* U2
by iść pod prąd
czynić dobro nie czekając na zapłatę
czasami jestem jak św. Franciszek
bo proszę Boga o znak
ale w końcu dziękuję
że dał mi ją – św. Klarę
i świat staje się odrobinę lepszy
a Twój krzyż odrobinę lżejszy

cienki lód

tylko Pan wie że jest ktoś
za kogo oddałbym życie
boję się że kiedyś
Ciebie zabraknie
wciąż jesteś daleko
a ja zaczynam wątpić w piękno
przestaję
wpatrywać się w słońce
wróc proszę

kiedy piszę wiersz
to jakbym śpiewał modlitwę
światło wygrywa z ciemnością
Bóg obdarzył Cię łaską
moją wielką nadzieją
bym bez słowa protestu trwał
by kiedyś wyciągnąć rękę
i dotknąć płomienia

kiedy nic się nie zmienia
ja wciąż marzę
wciąż widzę ulice mojego miasta
ubrane odświętnie
i tylko zdrowy rozsądek mówi mi
że odpływam od brzegu
że tańczę nad przepaścią
i to może się źle skończyć

cztery ostatnie stacje

Bóg to wielka tajemnica
też zesłał cierpienie
swojemu Synowi
którego kochał nad życie
powiedział terminalnie chory
przyjmując kolejną chemię
diabeł mówi
że Bóg gra w ruletkę
o nasze zdrowie
i tak łatwo mu uwierzyć
wybacz Panie
że czasami milczę
na znak protestu
ale to naprawdę boli
śmierć to tylko brama
ale oddal ode mnie
ten kielich cierpienia
jeśli możesz
powiedział terminalnie chory
pomóż mi przejść
z Twoim Synem
te cztery ostatnie stacje
drogi krzyżowej

dobre słowa

kiedy spotykam przyjaciela
daję mu szklankę dobrych słów
bo wszystko co dajemy wraca
kiedyś wzbiję się wysoko
a niebo zapłonie czerwienią miłości
zapatrzony w duszę czarnej róży
wtedy przyjaciel da mi
kromkę zwykłego chleba
przemyje mi oczy zaślepione
bo spadają gwiazdy z nieba
to ci którzy zostają odrzuceni
bo nie wiedzą że ich słońce
jest tylko człowiekiem
teraz mój ogród jest pusty
choć ma w sobie piękno raj
przychodzą przyjaciele
jak Beduini po wodę do oazy
by porozmawiać o Bogu
i o samotności
dobre słowa są jak czysta woda
moje kwiaty pragną jej
dziękuję Ci przyjacielu
że jesteś

dobry czyn

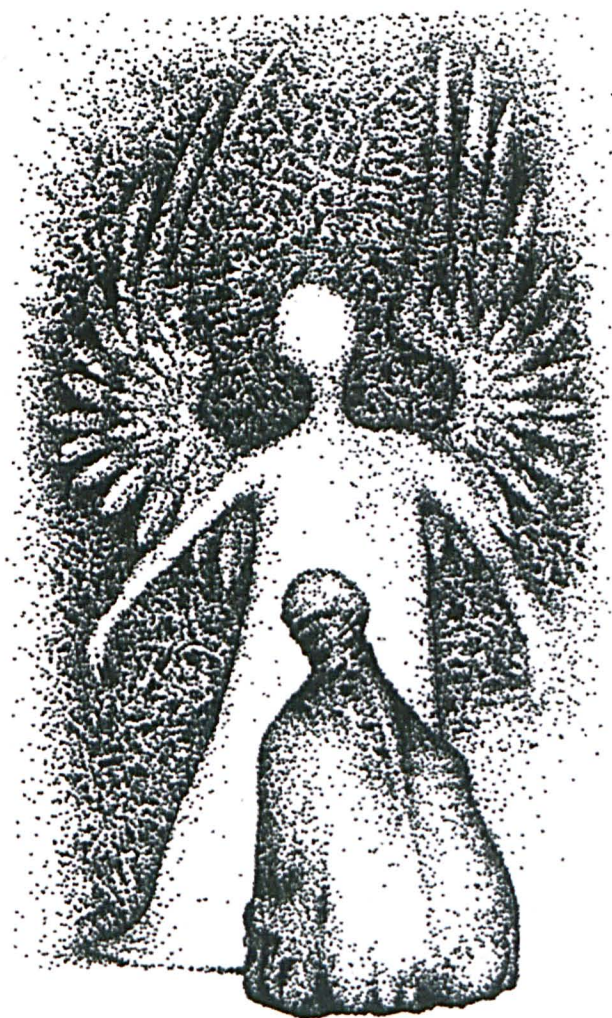
nasiąkam wrażeniami
jak gąbka wodą
bronię się przed tymi złymi
by nie zniszczyły kwiatu
który rośnie w tajemnej komnacie
mojego serca
dopóki on nie zwiędnie
będę
zło które widzę
jest jak szyderstwo łotra
jak spojrzenie człowieka
przed samobójstwem
dziwny jest ten świat
ocalić go to wielka sztuka
nawet przyjaciel
może zranić do krwi
znowu mu przebaczyłem
czym jest moje przebaczenie
wobec Twojej śmierci na krzyżu?
modlitwa to wielka tajemnica
będziesz wiedział ile może
gdy przekroczysz bramę światów

dojrzałość

piękny jest czerwiec tego lata
kiedy idę spokojnie
ulicami mojego miasta
nucąc delikatną
melodię nadziei
zamykam oczy
i widzę Twoją twarz
jest zamazana
prawie niewidoczna
i sam już nie wiem
czy były lepsze te noce i dni
kiedy miałem Cię na ołtarzu
tej świątyni obłędu
czy to co jest teraz
kiedy idę radosny
a w oczach mam błękit
kiedyś moja dusza krzyczała
kiedy szedłem po czarnym lesie
dzisiaj ona śpiewa
a ja patrzę jak w ludziach
kwitną kwiaty

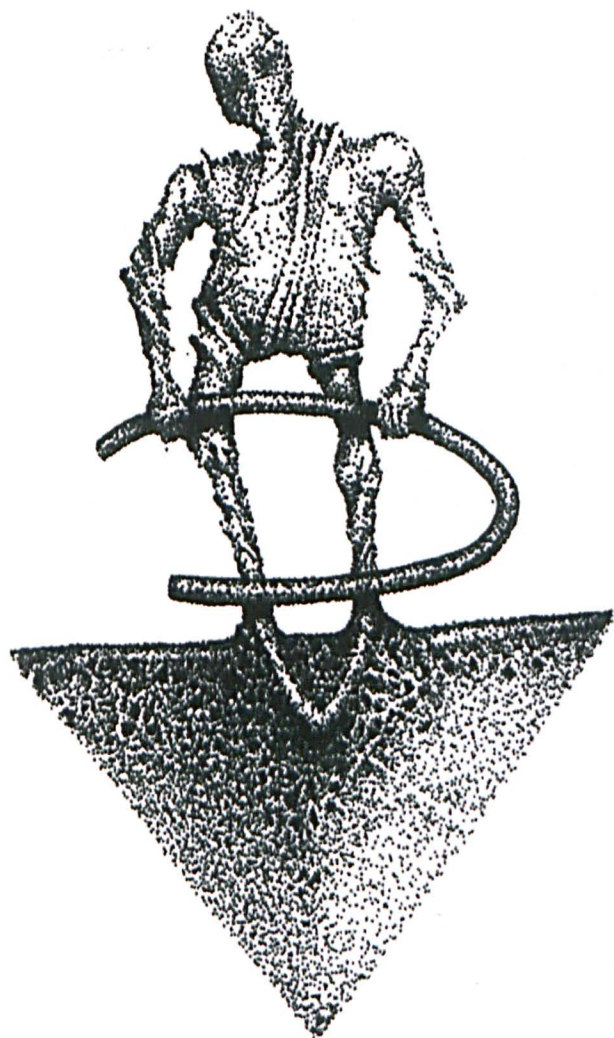
głos

dawno już nie widziałem
znaków Twoich Panie
nie jako święty ale grzesznik
jak anioł marnotrawny
zanoszę do Ciebie modlitwę
której zły nie może znieść
słyszę
jak kapłan mówi językami
widzę
jak światło pada na uśpione kwiaty
jasne ciepłe światło
czuję
jak czuwa nade mną anioł
bo toczy się wojna
o moją duszę
póki nie jest za późno
powiem Panu: „ Tak”
kiedy mówi: „ Effata”
błogosławieni
którzy nie widzieli
a uwierzyli

Hiob

myślałem
że kto modli się naprawdę
uniknie w swoim życiu
losu Hioba
myliłem się
jestem synem Hioba
porażka wierzącego
to wielki ból duszy
przyjaciele mówią
nie martw się
ale wiem że tylko sam
mogę się podnieść
dzisiaj nie potrafię
kochać Cię Panie
wybacz mi
muszę uwierzyć
że w życiu jest brąz i złoto
ten świat i tamten po śmierci
może jutro powstanę
zresetuję się
jak komputer dobra
powstanę
i będę szedł

jasność

dobro jest jak czyste kolory
najlepiej je widać po deszczu
gdy pada na nie jak na tęczę
światło Słońca
jest czerwone jak krew
i błękitne jak modlitwa
kiedy spokój jak ciepły wiatr
koi moją twarz
lubię patrzeć na aureę
świętego człowieka
gdyby była melodią
brzmiałaby jak śpiew
cherubinów w raju
czasami widzę ją
przez chwilę
kiedy uśmiechasz się
wtedy słyszę głos
idź dalej
życie może być
jak nowo napisany psalm
kiedy idziesz w stronę Słońca
a wiersz jak łza
smutek też jest święty
muszę dać świadectwo

łaska

kiedy myślę o Tobie
mój smutek jaśnieje
jak słońce rankiem
nawet jeśli nie odnajdziemy
nieba na ziemi
jest w nas wielkie pragnienie
które czujemy jak niewidomy
opuszkami palców
gdybym mógł dotykać
Twojej twarzy, Twojej duszy
robiłbym to ostrożnie
jak się niesie drogocenny dzban
chciałbym byśmy
stanęli przed sobą
jak nagie dusze
które nie boją się świecić
to Bóg zesłał mi Ciebie
abym myślał o Tobie
czytając *Pieśń nad pieśniami*
i będę klęczał przed Nim
jak skazany na śmierć
któremu darowano winy
nigdy nie przestanę

matka

dzisiaj pojechałaś
by posprzątać grób rodziców
miłość jest wieczna
jak światło
którym świecisz na mnie
od pierwszego mojego krzyku
gdy ujrzałem świat
tak spływała na mnie
cierpliwa łaskawa
ona jest jak cukier
można przesłodzić życie
jak herbatę
pojawiają się pierwsze zmarszczki
jak pęknięcia na czarnym diamencie
a ja uczę się od Ciebie
jak kochać moją kobietę
tę wysnioną ale realną
kiedyś opuszczę Cię
i to zaboli
bo opuści człowiek
ojca i matkę swoją
i tak musi być

obraz

płyniemy statkiem nadziei
z każdej strony fale
to słowa ludzi zranionych
którym nie potrafię pomóc
w głowie układam
z kwiatów obraz
który jest odbiciem
wielkiego Słońca
mam w sobie wielką moc
jakbym przed chwilą
przyjął eucharystię
wszystko układa się
w obraz
którego nie potrafię
Tobie pokazać
to jest największa tajemnica
której tylko czasami dotykam
w swoich wierszach
chcę abyś ze mną szła
i trzymała mnie za rękę
kiedy zwątpię

placz aniołów

ona świeciła jasnym światłem duszy
aż zapatrzili się aniołowie
była jak wielki pusty ogród
tak bardzo czekała na kogoś
w końcu wpuściła go do środka
nie wiedziała że w jego sercu
gniazdo wije wróbel
gdyby tylko był inny
patrzył jej głęboko w oczy
jak ktoś kto nie umie klęczeć
w świątyni miłości
a aniołowie płakali
bo wiedzieli jak to się skończy
miłość to wielki dar Boga
a ranić znaczy kraść
musiała kazać mu odejść
kiedyś powrócił
ale ona oddała już innemu
swoje jesienne serce

potok myśli

kiedy siedzisz naprzeciw mnie
w autobusie
co chwilę muszę na Ciebie spojrzeć
nie potrafię zatrzymać
potoku moich myśli
patrzę przez okno
pijak ślania się na nogach
masz na sobie delikatny makijaż
próbuję dopasować
wizję wielkiego spełnienia
do rzeczywistości Twoich oczu
wizję spaceru
który nigdy się nie kończy
w pewnym momencie wstajesz
i wysiadasz z autobusu
pozostaje tylko zapach Twoich perfum
i przerwana myśl
rodzi się wielka tajemnica
wiersz który się pisze
i nie ma puenty
po raz kolejny muszę
udowodnić sobie
że potrzebuję miłości

przemijanie

powiedziałaś
czy będziesz wciąż mnie kochał
kiedy minie młodość?
odpowiedziałem – tak
przecież kocham twoją duszę
ale się zawahałem
Alphaville śpiewa
„chcę być zawsze młody”
a ja wiem dlaczego
gdy widzę dojrzałe kobiety
w czerwonych sukienkach
ścigające się z czasem

kiedy zamykam oczy
i słucham Twojego głosu
widzę Cię taką jaką będziesz
w krainie jasności
dzisiaj widziałem
parę starszych ludzi
trzymających się za rękę
czy to my za czterdzieści lat?

sen

tak

muszę utrzymać się na powierzchni
po dnie morza błakają się
samotne dusze tych
co przegrali i nie chcą patrzeć w słońce
nad wodą unosisz się Ty
ołtarz z kruchego szkła
dziwne ptaki siedzą na Tobie
jak ktoś taki jak Ty
może potrzebować zwykłego faceta?
w myślach maluję Twój akt
delikatne subtelne linie
tak to prawie ma sens
ten inny świat
kiedy wierzę że zaczyna się dzień
kiedy moje serce jest bezbronne
szalony taniec wokół świętego ognia
ale Ty bądź tam wysoko
nie ruszaj się i świeć
nie potrafię żyć bez Ciebie
ale potrafię śnić
wysyłam myśli w przestrzeń

spotkanie

bycie samym to nie to samo
co bycie samotnym
dzisiaj spotkałem Cię
to tak jakby kropla deszczu spadła
na pustynię gdzie tęsknota
jak roślina pragnie wody
a we włosach miałas kwiaty
które mogłem zobaczyć tylko ja
i rozmawialiśmy ze sobą
a łąka moich myśli falowała
w harmonii
jakbym słuchał po raz pierwszy
płyty *Achtung Baby* U2
w umyśle czułem dojrzałą samotność
tę która daje bezpieczeństwo i spokój odjedziesz
daleko
a ja będę pamiętał
zapach Twoich perfum
i spojrzenie które duszę przenika
by krzyczeć w milczeniu
kocham Cię

tęsknota

kiedy nie widzę Ciebie
a w głowie mam tylko wspomnienia
powoli zapominam
jak przestało krwawić moje serce
jak drżał mi głos
rozmawiając z Tobą wiosną

nadchodzi zima

boję się myśli że
nie warto mówić kocham
nie warto ubrać domu kwiatami
nie warto czekać całą noc na słońce

czarno-biała fotografia
a na niej Ty
w moim umyśle
jesteś pełna kolorów
jak kąpiąca się nimfa
jak dziewczyna z perłą Wenera

Twoje zdjęcie to dzban tęsknoty
z którego piję powoli
i jest jej coraz mniej

twierdza światła

ty którą wyśniłem często się uśmiechasz
wszyscy myślą
że jesteś dziwna bo świat jest smutny
tylko ja wiem
że w Twoim uśmiechu jest prawda
jak to że jesteście śmiertelni
Ty karmisz moje ptaki
kolibry o czerwonych skrzydłach
one sprawiają że trwam
a wiersze pozostają jak stare freski
na ścianach świątyni
żeby nieść radość
trzeba mieć wielką siłę
być jak twierdza
ludzie którzy się uśmiechają
myślą że nic się nie zmienia
i zakładają czarne szaty
jeśli będziesz kiedyś smutna
zrozumiem Cię
każdy musi odpocząć
dla Ciebie
zapali się we mnie płomyk
i tak się nigdy nie odwdzięczę

wiara

czasami wiara
jak dźwięk spizowego dzwonu
rozbrzmiewa w mojej duszy
jak prąd w żarówce sprawia
że jaśniej nadzieją
wybacz mi Panie
że 1 listopada
jestem jak niewierny Tomasz
kiedy Ty mówisz
„nie lękaj się”
ja stoję wąpię
nad grobem moich bliskich
w Twoim świetle jest taki spokój
jak twarz małego dziecka
jak siwe włosy człowieka
który zaakceptował swój los

i wiem
że jeszcze wiele razy upadnę
a Ty wiele razy będziesz umierał
błyskawica poruszy ziemię
a diabeł wygra bitwę

Wielkanoc

wróciłem z podróży
po krainie mroku
tam drzewa nie mają liści
a diabeł kusi
by zejść z drogi krzyżowej
i pójść na wódkę
zima duszy jest zimna jak
samotność człowieka
idę do kościoła w Wielkanoc
z wielkim pragnieniem prawdy
kościół choć ascetyczny
promienieje nadzieją
małe dzieci niesione do chrztu
są tak bardzo nieświadome
wielkiej łaski
tajemnicy życia
modłę się
aby dotrwały do końca
na drodze która jest często
drogą krzyżową
On doszedł do końca
abym ja doszedł

wolność

wolność to wielki dar
ale też przekleństwo
powiedz
co z nią zrobisz poeto
stworzysz krainę łagodności
czy krainę śmierci?
kiedy pójdziesz
do ogrodu Getsemani
będziesz szydził z kogoś
czy powiesz Mu
będę jutro z Tobą?
kiedy zabijasz nadzieję
ktoś umęczony spojrzy
na ciebie z krzyża
bezsilny
tylu ludzi czeka na to co powiesz
w moim ogrodzie rosną
szkarłatne róże
on jest cały czas otwarty
bo wróciłem uleczony
z czarnych snów
może wybrałem los Hektora
może zachwyciłem się Kimś
zamykam oczy
widzę Słońce

wycieczki po umyśle

stoję na metafizycznym przystanku
mojego życia
i nagle widzę Twoją twarz
w moim umyśle
zatrzymuje się kadr
i myślę że może Bóg
kazał mi zachwycić się Tobą
czterdzieści lat samotności
to prawie połowa książki Marqueza
tak wielu ludzi jest oszukanych
bo patrzą na świat kamiennymi oczyma
„a tak wielu nie ma swego domu”
śpiewa Kazik
a głos mówi mi że jestem uchodźcą
z tej krainy bez miłości
zachwyciłem się Tobą
jak malarz
swoim najpiękniejszym obrazem
jak karzeł
piękną tancerką w cyrku
teraz będę mógł
obarczyć kogoś winą

zima

kiedy marznę na wietrze
zapominam jak było wiosną
wiatr przeszywa mnie bezlitośnie
kiedy myślę o Tobie
ogrzewam swoją duszę
teraz noce są takie długie
chwytam każdy promyk słońca
każdy wchodzi kiedyś
w zimę swojego istnienia
i nie jest to kulig w styczniu
pocieszam się
że wtedy miłość nie jest
beztroskim wylegiwaniem się
na karaibskiej plaży
jestem samotnym domem
pośród białych śnieżnych pól
czekam z utęsknieniem
na gościa samotnego jak ja
lecz często nikt nie nadchodzi

show must go on

Spis treści

1. bunt	2
2. cienki lód	3
3. cztery ostatnie stacje	4
4. dobre słowa	5
5. dobry czyn	6
6. dojrzałość	7
7. głos	8
8. Hiob	10
9. jasność	12
10. łaska	13
11. matka	14
12. obraz	15
13. płacz aniołów	16
14. potok myśli	17
15. przemijanie	18
16. sen	19
17. spotkanie	20
18. tęsknota	22
19. twierdza światła	23
20. wiara	24
21. Wielkanoc	25
22. wolność	26
23. wycieczka po umyśle	27
24. zima	28
25. spis treści	29

Grzegorz Szupiluk – poeta, który w twórczości porusza się w sferach miłości, spraw ostatecznych, poszukiwania prawdy. Unikalna wrażliwość to nieodłączny element i cecha charakterystyczna jego działalności literackiej. Debiutował piętnaście lat temu tomikiem „Cisza nawróconych kruków”, a niniejszy zbiór jest dziewiątym w jego dorobku. Jego wiersze ukazywały się w „Podlaskim Kwartalniku Kulturalnym” i w prasie regionalnej. W 2013r. zdobył nagrodę Klubu Literackiego „Maksyma” im. Wiesława Gromadzkiego.

ISBN 978-83-64263-20-0

www.wydawnictwojednookikruk.pl

